

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Patriarcharum, Et Christi Jesu Dei Hominis.
Emanvelis Thesavri Patritii Taurinens. Et Aloysii Jvglaris è
Societate Jesu**

Giuglaris, Luigi

Francofvrti, 1684

Archisynagogi filiam in vitam revocat. 37

urn:nbn:de:hbz:466:1-38349

*Novus enim Pater
dedit illum matri
sua.*

*Vim facit in illo
verbo, & dedit
illum.*

*Dicit enim, noli flere,
& illico amovet fle-
rus causam.*

Oblita se Viduam est,
Quæ filio suo videt superfuille te Patrem;
Cœpit illum tibi secundo debere,
Quem à te bis acceperat.
Quamquam olim illum commodaveras,
Nunc dedisti,
Exigere potes, mi JESU.
Hilaritatem ab ægris quam vis,
Qui solus das
Eam ipsam, quam jubes.

ELOGIUM XXXVII.
ARCHISYNAGOGI FILIAM IN
VITAM REVOCAT.

Math. 9. Marc. 5. Luc. 8.

*Ecce Princeps unus
accessit, & adorabat
eum, dicens:*

*Domine filia mea
modo desuncta est.
Abjecerat enim se
ad pedes Christi,
quem, utpote synago-
ge metuens, declina-
verat habitus.
Major amor mino-
rem pellit, & thorace
propior pellis.*

*Sed veni, impone
manum tuam super
eam, & vivet.*

*Per impositionem
manuum coabatur
ab Apostolo Spiritus
Sanctus.*

*Manus enim tua fe-
cerunt me, & plas-
maverunt me to-
tum in circuitu.
Et surgens Iesus si-
quebatur eum.*

Synagogæ caput ad Christi pedes abjicitur;
Et à Christo sibi male ominetur exitium Synagogæ

Jayro initium vitæ, mors filiæ

Jam non Princeps, quia totus pater,
Calamitatis suæ memor, dignitatis profus oblitus

Quem felix neglexerat, adorat miser.

In trahendis ad Deum hominibus

Omnipotentia ærumnarum hæc est.

Multi perimimur beneficiis, beamur pœnis.

Periclitantis filiæ amor

Zelum omnem percuntis legis excussit.

Nota tamen imperii genium vel in rogante.

Præscribit summo Medico modum curationis:

Jubet illum salutem deferre

Cum possit mittere,

Et impositione manuum

Spiritum non tam reddere, quam mutare.

Peritissimus legis interpret

Ad aures suas revocat auctorem Naturæ,

Sciens iis solum à digitis probe refici hominem,

A quibus primum est factus.

Miserationum bajulus non lassatur itinere;

Datus beneficium accepturi celeritate festinat;

Illum ipsum, quem sequitur passu, præit affectu;

Hæmor-

Hamorrhoidæ contactū vel ipsa sentit in fimbria ; *Et ecce mulier, qua
sanguinem fluxum,
&c. quis me tetigit?*
Nolens tamen ita uni intentus videri,
Ut non adesset & alteri.

Per sanitatem mulieris annum duodecimū miseræ

Probat excitationem Virginis
Annum duodecimum natæ.

Miiori miraculo fidem majoris insinuans,
Sistendo fluxum sanguinis

Suadet posse & se sistere fluxum vitæ
Extinctus nunciatur sensus omnis in filia

Et extinguitur prope fides omnis in patre.

Accusat inutilem diligentiam, quia seram ;

Adhuc tamen profanatam funeris injuria Domum,

Expiare tanti hospitis præsentia satagit.

Non dimidiat Christus beneficia,

Quæ semel inchoavit.

Fiducia sua excitat alienam ;

Somnum definit, quod nuncii mortem descri-
pserant ;

Ut tamen facile in derisionem degenerant,

Qui violenti detinentur in luctu,

Quæ de somno narrantur

Exploduntur ut somnia.

Pergit Christus donis promissa firmare,

Et latentem detegere verius Spiritum,

Quam absentem reducere.

E domo, quam ingreditur,

Illico & turbam abigit, & mœrorem.

Offensus Poësi illa luctuum,

De tam multis gementibus,

Solos qui vere doluerant solari Patres aggreditur.

Apprehendit Medicus manum,

Non tam exploraturus motum arteriæ,

Quam daturus,

Et acquisita aliis hilaritate, quam sua gloria latior,

Solo silentii sacrificio

Coli se jubet muneris hujus auctorem.

Adeo vel in iis, quæ solam admirationem spe-
ctarent,

Suum semper imitationi locum aperuit.

*Et conversus, & vi-
dens eam dixit.*

*Confide filia, fides
tua salvam te fecit.*

*Hic Tayri filia etas
describitur in textu,*

*& hoc tempus agritu-
dinis Hamorrhoidæ.*

*In sanguine enim
summum vitæ præsti-
dium.*

*Dum irent, occurre-
runt ei qui jam mor-
tuam nunciabant.*

*Cum venisset jam in
Domum Principis,*

*& vidisset ribicines,
& turbam tumul-
tuantem, dicebat:*

*Recedite, non est mor-
tua puella, sed*

dormit.

Et deridebant eum,

*& cum ejecta esset
turba, intravit, &
tenuit manum.*

*Non quia non peris-
set, sed quia Christo*

*non erat difficilius
excitare a somno,*

*quam à morte
revocare.*

*Inerat enim in illis
luctibus multa fictio.*

*Assumpsit enim se-
cum tres ex suis di-*

*scipulis Petrum, Ja-
cobum & Joannem,*

*& cum eis Patrem, &
matrem puelle, præ-
terea nullum.*

*Monuit enim mora
sua: Nemini dixeri-*

tu, &c.